

огрѣя и чухъ тѣзи думы : „Ида да ви благовѣстїж нѣцо, което ще произведе голѣма радостъ въ сичкытъ народъ ; защото днесъ са роди вамъ въ градътъ Давидъ Спасителъ, който е Христосъ Господъ. И ето знакъ споредъ който ще можете да го познаете : ще намѣрите въ яслы дѣте повито.“ И тутакси въ онзи часъ са съедини съ него ангель, множество войска небесна, които славѣхъ Бога и говорѣхъ : „Слава въ вышнихъ Богу, и на земли миръ въ человѣцѣхъ благоволеніе.“ — Тогази овчеритъ са притехохъ до Виѣлеемъ, гдѣто намѣрихъ, Марія Йосифа и младенецъ че лѣжѣше въ яслы, и отъ тѣзи знакове познахъ, че, колкото са чули за туй дѣте, сичко было истина. (Лк. 2. 8 — 9.).

§. 4. *Iисусъ Христосъ са обрѣза.*

Въ осмый денъ обрѣзахъ дѣтето споредъ законътъ, и му нарекохъ името ИСУСЪ, както рече ангелътъ прѣди още да са зачене въ майчината си утроба. Слѣдъ малко дни, дойдохъ отъ Истокъ мѣдреци, които търсѣхъ новороденныи Іудейскыи царь и говорѣхъ, че въ тѣхната страна са евила нова звѣзда, която извѣствала ражданьето на новыйтъ този князъ. Отъ тѣзи думы сичкий градъ са смути. А Иродъ (който са намѣрвали тогазъ въ Іерихонъ), като чу туй, повика първосвещеницийтѣ, и гы попыта гдѣ има да са роди Христосъ? Като са научи отъ тѣхъ че въ Виѣлеемъ, и като испыта по тънко мѣдрецийтѣ за врѣмето, въ което са е явила звѣздата, рече имъ да отидѣтъ и да намѣрѣтъ новороденишъ царь че като му са поклонїjtъ, да извѣстїjtъ и нему, за да отиде и той да му са поклони. Щомъ мѣ-